

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΙΙ

[Υπόθεση υπαγόμενη από 16.9.2020 στην αρμοδιότητα του Τρίτου Τμήματος

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Ιουνίου 2020 με την ακόλουθη σύνθεση: Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Βασιλική Σοφianού και Γεωργία Παπαναγοπούλου (εισηγήτρια), Σύμβουλοι, Μαρία Καραπέτη και Γεώργιος Παπαθεοδώρου, Πάρεδροι (με συμβουλευτική ψήφο).

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε ο Επιτροπεύων Πάρεδρος στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Δημήτριος Κοκοτσής, που αναπληρώνει νομίμως την κωλυόμενη Γενική Επίτροπο της Επικρατείας.

Γραμματέας: Γεωργία Φραγκοπανάγου, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από ... (Α.Β.Δ. Ε.Σ. ...) έφεση, καθώς και τα από ... (Α.Β.Δ. Ε.Σ. ...) και ... (Α.Β.Δ. Ε.Σ. ...) δικόγραφα «πρόσθετων λόγων», της ..., η οποία παρέστη με έγγραφη δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ.2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, της πληρεξουσίου δικηγόρου της Αντωνίας Παπαδάκη (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 24094),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νομίμως από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παρέστη με έγγραφη δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου και

κατά της ... πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), καθώς και της ... Πράξης του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Στη συζήτηση παρέστη και το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης», αποκαλούμενος «e-Ε.Φ.Κ.Α.» (άρθρο 51^A του ν. 4387/2016, όπως προστέθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4670/2020, Α' 43), που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αγίου Κωνσταντίνου αρ. 8) και εκπροσωπείται νομίμως από τον Διοικητή του, ο οποίος παρέστη με έγγραφη δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον Επιτροπεύοντα Πάρεδρο στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την απόρριψη της έφεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με χρήση της υπηρεσίας τηλεδιάσκεψης e:Presence.gov.gr.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

Αποφάσισε τα εξής:

I. Με την ένδικη έφεση, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο ποσού 20,00 ευρώ (βλ. τα ... έντυπα παραβόλου Σειράς Α' του Δημοσίου), η εκκαλούσα, πολιτική συνταξιούχος κατά μεταβίβαση, ως άγαμη θυγατέρα του αποβιώσαντος δικαστικού λειτουργού ... (Ειρηνοδίκη Β' Τάξης), στρέφεται κατά της ... πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γ.Λ.Κ., με την οποία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 181 του ν. 4270/2014 (Α' 143), αναπροσαρμόστηκε (αυξήθηκε) η ως άνω σύνταξή της. Ζητεί δε, κατ' εκτίμηση του περιεχομένου της έφεσης, τη μεταρρύθμιση της ανωτέρω πράξης, κατά το μέρος που εσφαλμένως, όπως προβάλλεται, αναγράφεται σε αυτήν: i) ως Αριθμός Μητρώου ο αριθμός ... αντί ... , που ορθώς αναγράφεται στο υπ' αριθμ. πρωτ. ... έγγραφο κοινοποίησης της πράξης αυτής, ii) ως υπηρεσιακή ιδιότητα του πατέρα της αυτή του Πρωτοδίκη αντί του Ειρηνοδίκη Β' Τάξης και iii) ως ηλικία της το έτος 1945 αντί του έτους 1950. Εξάλλου, η εκκαλούσα προβάλλει, κατ' εκτίμηση του δικογράφου της έφεσης, ότι μη νομίμως, στο πλαίσιο εκτέλεσης της ένδικης πράξης αναπροσαρμογής σύνταξης, της καταβάλλεται μόνο η διαφορά μεταξύ του ποσού που έλαβε από 1.8.2012 έως 31.12.2012 με βάση τις διατάξεις των περιπτώσεων 13 και 14 της υποπαρ. Γ.1 της παρ. Γ του άρθρου πρώτου του ν.

4093/2012 (Α΄ 222) και αυτού που έπρεπε να λάβει δυνάμει της ως άνω πράξης αναπροσαρμογής, σε εφαρμογή του άρθρου 181 του ν. 4270/2014, και όχι και η σχετική διαφορά για τους πρώτους οκτώ μήνες του έτους 2013, με την αιτιολογία, όπως αυτή αναγράφεται στο προαναφερόμενο έγγραφο κοινοποίησης της ανωτέρω πράξης, ότι η σύνταξη που της καταβλήθηκε για τους οκτώ αυτούς μήνες υπερβαίνει το τεθέν από 1.1.2013 ανώτατο όριο στις συντάξεις των άγαμων θυγατέρων, κατά τις διατάξεις της υποπαρ. Β.5 της παρ.Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. Περαιτέρω, με την ένδικη έφεση, η εκκαλούσα στρέφεται κατά του μη συνυπολογισμού στις συντάξιμες αποδοχές της του «επιδόματος βιβλιοθήκης», καθώς και κατά της κατάργησης της καταβολής με τις συντάξεις των άγαμων θυγατέρων του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008 (Α΄ 117). Εξάλλου, η εκκαλούσα προβάλλει αιτιάσεις κατά της αναστολής καταβολής της ανωτέρω σύνταξής της, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της υποπαρ. Β.5 της παρ.Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. Τέλος, το πρώτον με τα από ... (Α.Β.Δ. Ε.Σ. ...) και ... (Α.Β.Δ. Ε.Σ. ...) δικόγραφα «πρόσθετων λόγων» η εκκαλούσα στρέφεται και κατά της ... Πράξης του Α΄ Κλιμακίου του Δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκαν οι αναφερόμενες στην Πράξη αυτή ενστάσεις της.

II. Κατά το σκέλος που με την ένδικη έφεση προβάλλονται, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, αιτιάσεις που αφορούν στην εκτέλεση της ... πράξης αναπροσαρμογής, όπως η εκτέλεσή της αποτυπώνεται στο υπ' αριθμ. πρωτ. ... έγγραφο κοινοποίησης της πράξης αυτής, το Δικαστήριο κρίνει ότι η έφεση έφερε, κατά τον χρόνο της κατάθεσής της και της συζήτησης της κρινόμενης υπόθεσης, τον χαρακτήρα ένστασης, για την εξέταση της οποίας αρμόδιο ήταν το Α΄ Κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τις 48208/1965 (Β΄ 274) και 7818/1979 (Β΄ 420) αποφάσεις της Ολομέλειας του Δικαστηρίου (πρβλ. ΕΛΣ Ολ. 742, 32/2018, 1510/2016, II Τμ. 1112/2020, 828, 513/2016, 5042, 5068, 6747/2015, 97/2014, 3165, 2426, 2423, 557/2011 κ.ά.). Πλην, όμως, από τον συνδυασμό των άρθρων 339, 352, 357 και 383 του ν. 4700/2020 (Α΄ 127/29.06.2020), συνάγεται ότι το υπό κρίση δικόγραφο λογίζεται πλέον, ως προς το προαναφερόμενο μέρος του, ως έφεση, για την εκδίκαση της οποίας αρμόδιο είναι το Τρίτο Τμήμα του Δικαστηρίου, στο οποίο και πρέπει να παραπεμφθεί.

III. Α. Περαιτέρω, στο π.δ. 1225/1981 «Περί εκτελέσεως των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεων» (Α΄ 304), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται στο άρθρο 55 ότι: «1. Πρόσθετοι λόγοι εφέσεως επιτρέπεται να υποβληθούν δι' ιδίου

δικογράφου, όπερ κατατίθεται παρά τη Γραμματεία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, συντασσομένης επ' αυτού πράξεως καταθέσεως. 2. Η κατάθεση του δικογράφου δύναται να γίνη τουλάχιστον 15 πλήρεις ημέρας προ της ορισθείσης πρώτης δικάσιμου, συμπεφωνημένον δε αντίγραφον αυτού επιδίδεται, επί ποινή απαραδέκτου των πρόσθετων λόγων, επιμελεία του υποβαλόντος τούτους και εντός οκτώ ημερών από της καταθέσεως του δικογράφου αυτών, εις τον εφεσίβλητον». Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, ως πρώτη δικάσιμος, πριν από την οποία δύναται παραδεκτώς να κατατεθεί δικόγραφο πρόσθετων λόγων έφεσης, νοείται αυτή, που ορίζεται αρχικώς με την πράξη του Προέδρου του Τμήματος (βλ. και άρθρο 56 του π.δ. 1225/1981) και όχι εκείνη που ορίζεται μετά από αναβολή ή ματαιώση της συζήτησης της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, δικόγραφο πρόσθετων λόγων, που κατατίθεται στη γραμματεία του Δικαστηρίου εκπροθέσμως, δηλαδή μετά την ορισθείσα ως πρώτη δικάσιμο, ανεξαρτήτως αν κατά την ημερομηνία αυτή η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε ή ματαιώθηκε, είναι απαράδεκτο και επομένως οι προβαλλόμενοι με αυτό λόγοι έφεσης είναι απορριπτέοι (βλ. ΕλΣ Ολ. 1393/2018, 4934-4933/2013, 191/2010, 1049/1995, 1523/1991, 854/1990, I Τμ. 496/2017, 993, 1444/2006, II Τμ. 235/2002, IVΤμ. 801/2018, VI Τμ. 717/2020, VII Τμ. 12/2018, 4136/2013, 1674/2012, 1834, 1619/2010, 1743/2007 κ.ά.).

Β. Εν προκειμένω, η ορισθείσα πρώτη δικάσιμο της κρινόμενης υπόθεσης ήταν η 17.1.2019, κατά την οποία η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε, κατόπιν αιτήματος της εκκαλούσας, αρχικώς για τις 5.12.2019, ακολούθως δε, ύστερα από νέο αίτημα αναβολής της εκκαλούσας, για τις 2.4.2020, οπότε και η συζήτηση ματαιώθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 11 της από 11.3.2020 Π.Ν.Π. (Α' 55) και το άρθρο τρίτο της Δ1α/Γ.Π.οικ.21159/27.3.2020 Κ.Υ.Α. (Β' 1074) και, τελικώς, η υπόθεση συζητήθηκε στην παρούσα δικάσιμο. Εξάλλου, τα δικόγραφα «πρόσθετων λόγων» από ... (Α.Β.Δ. Ε.Σ. ..., για το οποίο δεν περιλαμβάνεται στα στοιχεία του φακέλου αποδεικτικό κοινοποίησής του στο καθ' ου) και ... (Α.Β.Δ. Ε.Σ. ...) κατατέθηκαν στο Δικαστήριο στις 29.5.2019 και στις 12.3.2020, αντιστοίχως, δηλαδή μετά την ορισθείσα για τις 17.1.2019 πρώτη δικάσιμο της υπόθεσης. Κατά συνέπεια, τα δικόγραφα αυτά, ασκηθέντα ως δικόγραφα πρόσθετων λόγων, είναι απορριπτέα ως απαράδεκτα. Ωστόσο, δοθέντος ότι με τα ανωτέρω δικόγραφα πλήττεται και η ... Πράξη του Α' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία απορρίφθηκαν ενστάσεις της ήδη εκκαλούσας κατά της αναστολής της κατά μεταβίβαση σύνταξής της, και προβάλλονται συναφείς αιτιάσεις, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρόκειται, κατ'

ορθή εκτίμηση, για έφεση κατά της ... Πράξης του Α΄ Κλιμακίου, η εκδίκαση της οποίας υπαγόταν στην αρμοδιότητα του Ι Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου (βλ. την ΦΓ8/15686/2002 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Β΄ 1242) και, πλέον, όπως συνάγεται από τα άρθρα 339, 357 και 383 του ν. 4700/2020, στην αρμοδιότητα του Τρίτου Τμήματος του παρόντος Δικαστηρίου, στο οποίο και πρέπει να παραπεμφθεί (πρβλ. ΕλΣ ΙΙ Τμ. 1474/2017). Κατά τα λοιπά δε, τα ανωτέρω δικόγραφα λαμβάνονται υπόψη ως υπομνήματα, μόνο προς ανάπτυξη και διευκρίνιση των προβαλλόμενων με το δικόγραφο της έφεσης λόγων (βλ. ΕλΣ Ολ. 705/2019, VIΤμ. 717/2020, IVΤμ. 801/2018, VIIΤμ. 12/2018).

IV. Εξάλλου, κατ' εφαρμογή του ν.4046/2012 «Έγκριση των Σχεδίων Συμβάσεων Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ.), της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Τράπεζας της Ελλάδος, του Σχεδίου του Μνημονίου Συνεννόησης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Τράπεζας της Ελλάδος και άλλες επείγουσες διατάξεις για τη μείωση του δημοσίου χρέους και τη διάσωση της εθνικής οικονομίας» (Α΄ 28/14.2.2012) και στο πλαίσιο του εκεί θεθέντος στόχου της μείωσης, κατά μέσο όρο 10%, των αποκαλούμενων «ειδικών μισθολογίων» του δημόσιου τομέα (βλ. τα Παραρτήματα V.1 και V.2 του νόμου αυτού), εκδόθηκε ο ν.4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (Α΄ 222/12.11.2012), με τις διατάξεις των περιπτώσεων 13 - 36 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ΄ του άρθρου πρώτου του οποίου, αναπροσαρμόστηκαν, αναδρομικώς από 1.8.2012, όλα τα εν λόγω μισθολόγια, βάσει των οποίων αμείβονται διάφορες κατηγορίες λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου (δικαστικοί λειτουργοί, υπάλληλοι του διπλωματικού κλάδου, ιατροί του ΕΣΥ, μέλη ΔΕΠ και ΕΠ ΑΕΙ και ΤΕΙ, στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων κ.ά.), επηρεάζοντας αναλόγως και τις συντάξιμες αποδοχές (βασικός μισθός, χρονοεπίδομα και παροχές που, βάσει ειδικής συνταξιοδοτικής διάταξης, συνυπολογίζονται σε αυτές) όσων εκ των ανωτέρω είχαν ήδη καταστεί συνταξιούχοι. Ειδικότερα, με τις περιπτώσεις 13 και 14 της ως άνω υποπαραγράφου, αντικαταστάθηκε το άρθρο 29 και τροποποιήθηκε το άρθρο 30 του ν.3205/2003 «Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου (...)» (Α΄ 297) και ανακαθορίστηκαν οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών, με τη μείωση, μεταξύ άλλων, α) του βασικού μισθού του Εισηγητή του Σ.τ.Ε. και του Ε.Σ., Πρωτοδίκη,

Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών, Πρωτοδική Διοικητικών Δικαστηρίων και Ειρηνοδίκη Β΄ Τάξης σε 1.778,00 ευρώ από 2.067,00 ευρώ και β) της προβλεπόμενης για τους ανωτέρω βαθμούς πάγιας αποζημίωσης σε 460,00 ευρώ από 644,44 ευρώ, που τους καταβάλλονταν υπό το καθεστώς του προαναφερόμενου νόμου, όπως ίσχυε μετά τους ν.3691/2008 (Α΄ 166), 3833/2010 (Α΄ 40) και 3845/2010 (Α΄ 65). Συναφώς δε, με το άρθρο 4 παρ. 12 (α) του ν.4151/2013 «Ρυθμίσεις για την τροποποίηση και τη βελτίωση συνταξιοδοτικών, δημοσιονομικών, διοικητικών και λοιπών διατάξεων του Υπουργείου Οικονομικών» (Α΄ 103), ορίστηκε ότι οι συντάξεις των προσώπων που υπάγονται στα ειδικά μισθολόγια των περιπτώσεων 13 - 36 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ΄ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, αναπροσαρμόζονται από 1.8.2012 οίκοθεν από τις αρμόδιες Διευθύνσεις Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με βάση τις εν λόγω διατάξεις, σε συνδυασμό με εκείνες του π.δ. 169/2007. Επακολούθησε, ωστόσο, ο ν.4270/2014 «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις» (Α΄ 143/28.6.2014), ο οποίος, σε συμμόρφωση με την 88/2013 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, με την οποία κρίθηκε ότι οι περί του μισθολογίου των δικαστικών λειτουργών διατάξεις του ν.4093/2012 τυγχάνουν ανίσχυρες, ως αντικείμενες προς τις διατάξεις των άρθρων 26, 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος, ορίζει στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 181 ότι: «Οι διατάξεις των περιπτώσεων 13,14 (...) της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ΄ του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012 (...) καταργούνται από τότε που ίσχυσαν». Περαιτέρω, με την ίδια ως άνω παράγραφο, όπως, κατά τα λοιπά, τροποποιήθηκε με το άρθρο 86 παρ. 6 και 7 του ν.4307/2014 (Α΄ 246/15.11.2014), ρυθμίστηκε αφενός η επαναφορά από 1.8.2012 των αποδοχών των δικαστικών λειτουργών στο ύψος ακριβώς που είχαν διαμορφωθεί πριν από τις αναδρομικώς καταργούμενες σχετικές διατάξεις του ν.4093/2012 (περιπτώσεις β΄ και γ΄), αφετέρου η καταβολή σε αυτούς –απομειωμένων κατά το ήμισυ– των προκύπτουσών διαφορών αποδοχών και συντάξεων για το χρονικό διάστημα από 1.8.2012 έως 30.6.2014 (περιπτώσεις στ΄ και ζ΄ - βλ. και την εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση των τελευταίων οικ.2/88380/ΔΕΠ/17.11.2014 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Β΄ 3093), ακολούθησε δε ο ν.4575/2018 (Α΄ 192/14.11.2018), με το άρθρο 15 του οποίου και την, κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσα, 170285/0092/5.12.2018 κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής

Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης-Οικονομικών (Β' 5503), ρυθμίστηκε η καταβολή και του υπολοίπου ημίσεως των ως άνω διαφορών συντάξεων.

V. Στην υπό κρίση υπόθεση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Η εκκαλούσα είναι πολιτική κατά μεταβίβαση συνταξιούχος από 6.12.1973, ως άγαμη θυγατέρα του δικαστικού λειτουργού ... , ο οποίος απεβίωσε στην υπηρεσία με το βαθμό του Ειρηνοδίκη Β' Τάξης (βλ. την ... πράξη κανονισμού κατά μεταβίβαση σύνταξης στην εκκαλούσα και στη μητέρα της). Η σύνταξη της εκκαλούσας αναπροσαρμόστηκε (μειώθηκε) με την ... πράξη του Γ.Λ.Κ., αναδρομικώς από 1.8.2012, με βάση τις διατάξεις των περιπτώσεων 13 και 14 της υποπαρ. Γ.1 της παρ. Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (π.δ. 169/2007). Ακολούθως, με την προσβαλλόμενη ... πράξη της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γ.Λ.Κ., αναπροσαρμόστηκε (αυξήθηκε) η ως άνω σύνταξη της εκκαλούσας από 1.8.2012, κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων του άρθρου 181 παρ. 1 του ν. 4270/2014, στο ποσό των 1.635,29 ευρώ, ήτοι επανήλθε στο ύψος στο οποίο είχε διαμορφωθεί πριν την προαναφερόμενη αναπροσαρμογή με βάση τις διατάξεις των περιπτώσεων 13 και 14 της υποπαρ. Γ.1 της παρ. Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. Ήδη, με την ένδικη έφεση, η εκκαλούσα υποστηρίζει ότι εμφιλοχώρησαν σφάλματα στην προσβαλλόμενη ... πράξη σχετικώς με: i) τον Αριθμό Μητρώου της, καθώς ανεγράφη ο αριθμός ... αντί του αριθμού ... , που, όμως, όπως αναφέρει και η εκκαλούσα, ορθώς αναγράφεται στο υπ' αριθμ. πρωτ. ... έγγραφο κοινοποίησης της προσβαλλόμενης, ii) την υπηρεσιακή ιδιότητα του πατέρα της, καθώς ανεγράφη αυτή του Πρωτοδίκη αντί του Ειρηνοδίκη Β' Τάξης, παρά το γεγονός ότι, όπως δέχεται και η ίδια η εκκαλούσα, τούτο δεν επηρέασε την επίδικη αναπροσαρμογή, ενόψει της πρόβλεψης για τις ανωτέρω περιπτώσεις δικαστικών λειτουργών ίδιου βασικού μισθού και ίδιας πάγιας αποζημίωσης στα άρθρα 29 και 30 του ν. 3205/2003, iii) την ηλικία της, καθώς ανεγράφη ως έτος γέννησής της το έτος 1945 αντί του έτους 1950. Ωστόσο, οι αιτιάσεις αυτές προβάλλονται άνευ εννόμου συμφέροντος, διότι δεν προβάλλεται ούτε και προκύπτει σχετικώς βλάβη της εκκαλούσας, τούτο δε ανεξαρτήτως του ότι είναι δυνατή η διόρθωση από τη συνταξιοδοτική διοίκηση τυχόν εσφαλμένων τυπικών στοιχείων της ... συνταξιοδοτικής πράξης, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 66 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (πρβλ. ΕλΣ II Τμ. 2187/2017). Περαιτέρω, η εκκαλούσα στρέφεται κατά του μη συνυπολογισμού στις συντάξιμες αποδοχές της του «επιδόματος βιβλιοθήκης», κατ' ορθή δε εκτίμηση του

δικογράφου, αναφέρεται στο επίδομα για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων, καθώς και για την αντιστάθμιση δαπανών στις οποίες υποβάλλονται οι δικαστικοί λειτουργοί κατά την άσκηση του λειτουργήματός τους (δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης, οργάνωση γραφείου), το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 30 του ν. 3205/2003 (βλ. προηγουμένως άρθρο 2 του ν. 2521/1997). Ωστόσο, όπως έχει κριθεί (βλ. ΕλΣ Ολ.326/2007, 1255, 1226/2006, 1136/2003, 1413, 863, 256/2002, 1505/2001, Π Τμ. 1057/2010, 920/2004, 154/2003 κ.ά.), το επίδομα αυτό χορηγείται στους δικαστικούς λειτουργούς για την κάλυψη των πρόσθετων δαπανών, στις οποίες αυτοί υποβάλλονται εξαιτίας της υπηρεσίας και των ιδιόμορφων συνθηκών άσκησης της (όπως δαπάνες για τη δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης, εξασφάλιση αναγκαίου χώρου για γραφείο, εξοπλισμό και οργάνωση αυτού), αλλά και για την κάλυψη των πρόσθετων δαπανών τους για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων (όπως δαπάνες για συνδρομές σε επιστημονικά περιοδικά, για την αγορά και λειτουργία ηλεκτρονικών υπολογιστών και τη σύνδεσή τους με τράπεζες νομικών πληροφοριών κ.λπ.). Συνεπώς, το επίδομα αυτό, που αντισταθμίζει πραγματικές δαπάνες των δικαστών για την ενεργό άσκηση του λειτουργήματός τους και την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων, έχει προεχόντως αποζημιωτικό χαρακτήρα για την κάλυψη των εν λόγω δαπανών, στις οποίες δεν υποβάλλονται οι συνταξιούχοι δικαστές και, ως εκ τούτου, νομίμως δεν λαμβάνεται υπόψη για τον κανονισμό ή την αναπροσαρμογή της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών, δηλαδή δεν αποτελεί μέρος των συντάξιμων αποδοχών τους. Επομένως, οι ανωτέρω αιτιάσεις της εκκαλούσας, ανεξαρτήτως αν προβάλλονται παραδεκτώς επ' ευκαιρία προσβολής της ... πράξης αναπροσαρμογής σύνταξης, είναι σε κάθε περίπτωση απορριπτές ως αβάσιμες. Εξάλλου, η εκκαλούσα με την ένδικη έφεση στρέφεται κατά της κατάργησης της καταβολής με τις συντάξεις των άγαμων θυγατέρων του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008, προβάλλοντας ότι κατά παράβαση των αρχών της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Σ), της ισότητας ενώπιον των δημοσίων βαρών (άρθρο 4 παρ. 5 Σ) και της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 Σ) καταργήθηκε το επίδομα αυτό μόνο στην περίπτωση των άγαμων θυγατέρων. Η έφεση, κατά το μέρος αυτό, είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη. Τούτο διότι το επίδομα εξομάλυνσης δεν αποτελεί στοιχείο της πράξης κανονισμού ή αναπροσαρμογής της σύνταξης, αλλά συνιστά παρακολούθημα αυτής, καταβαλλόμενο ευθέως εκ του νόμου κατά την πληρωμή της σύνταξης (βλ. ΕλΣ Π Τμ. 577, 612/2017, 1297, 1296/2016, 1065/2015, 2454, 2452/2014, 4016/2013 κ.ά.),

με συνέπεια οι αιτιάσεις της εκκαλούσας κατά της κατάργησης, κατ' εφαρμογή του άρθρου πρώτου παρ. Β υποπαρ. Β.5 του ν. 4093/2012 και του άρθρου 3 παρ. 2 περ. ε' του ν. 4151/2013 (Α' 103), του εν λόγω επιδόματος να προβάλλονται απαραδέκτως εξ αφορμής της προσβολής της ... πράξης αναπροσαρμογής σύνταξης. Άλλωστε, ούτε προβάλλεται, ούτε και από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει, ότι η εκκαλούσα υπέβαλε σχετικώς αίτηση στη συνταξιοδοτική διοίκηση για την καταβολή του επιδόματος εξομάλυνσης, την απόρριψη της οποίας να προσβάλλει ακολούθως με το υπό κρίση ένδικο βοήθημα. Εξάλλου, η ένδικη έφεση, κατά το σκέλος αυτό δεν δύναται, υπό το φως των άρθρων 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α., να θεωρηθεί ότι έφερε, κατά τον χρόνο της κατάθεσής της και της συζήτησης της παρούσας υπόθεσης, τον χαρακτήρα ένστασης κατά πράξης ή παράλειψης στο πλαίσιο της εκτέλεσης της σύνταξης, αρμόδιο για την εξέταση της οποίας ήταν το Α' Κλιμάκιο και πλέον, κατά τα ανωτέρω, το Τρίτο Τμήμα του Δικαστηρίου, στο οποίο θα έπρεπε να παραπεμφθεί. Τούτο δε διότι, κατά το σκέλος αυτό, ως εκ της κατά τα ανωτέρω ελλειπτικής διατύπωσης του δικογράφου και δη της μη προσβολής συγκεκριμένης διοικητικής πράξης ή παράλειψης, το δικόγραφο δεν έφερε, κατά τούτο, τα ελάχιστα στοιχεία της ένστασης, ενόψει και των οριζομένων στο άρθρο 1 του β.δ. 598 της 2/12.7.1965 «Περί εκτελέσεως του άρθρου 5 του Νόμου 4448 του 1964 “περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της κειμένης συνταξιοδοτικής νομοθεσίας”» (Α' 130) ως προς το αναγκαίο περιεχόμενο της ένστασης, με συνέπεια μία τέτοια παραπομπή να παρίσταται, εν προκειμένω, αλυσιτελής (βλ. Ε.Σ. II Τμ. 577/2017). Τέλος, οι αιτιάσεις της εκκαλούσας κατά της αναστολής καταβολής της κατά μεταβίβαση σύνταξής της, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της υποπαρ. Β.5 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, προβάλλονται απαραδέκτως κατά της ... πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων του Γ.Λ.Κ., διότι αντικείμενο ρύθμισης της πράξης αυτής ήταν αποκλειστικώς η αναπροσαρμογή (αύξηση) της κατά μεταβίβαση σύνταξης της εκκαλούσας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 181 του ν. 4270/2014 (πρβλ. ΕλΣ II Τμ. 2270/2016, 516/2005).

VI. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, η ένδικη έφεση, κατά το μέρος που με αυτήν προβάλλονται αιτιάσεις κατά της εκτέλεσης της ... πράξης αναπροσαρμογής σύνταξης, όπως η εκτέλεσή της αποτυπώνεται στο υπ' αριθμ. πρωτ. ... έγγραφο κοινοποίησης της πράξης αυτής, πρέπει να παραπεμφθεί στο Τρίτο Τμήμα του παρόντος Δικαστηρίου. Ομοίως, πρέπει να παραπεμφθούν στο Τρίτο

Τμήμα του Δικαστηρίου τα από ... (Α.Β.Δ. Ε.Σ. ...) και ... (Α.Β.Δ. Ε.Σ. ...) δικόγραφα «πρόσθετων λόγων», λογιζόμενα ως έφεση, κατά το μέρος που πλήττουν την ... Πράξη του Α΄ Κλιμακίου του Δικαστηρίου. Τέλος, κατά τα λοιπά, πρέπει να απορριφθεί η ένδικη έφεση και να διαταχθεί η κατάπτωση υπέρ του Δημοσίου του κατατεθέντος για την άσκησή της παραβόλου.

Για τους λόγους αυτούς

Παραπέμπει, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στο σκεπτικό, στο Τρίτο Τμήμα του παρόντος Δικαστηρίου την έφεση, κατά το μέρος που με αυτήν προβάλλονται αιτιάσεις κατά της εκτέλεσης της ... πράξης αναπροσαρμογής σύνταξης, και τα από ... (Α.Β.Δ. Ε.Σ. ...) και 12.3.2020 (Α.Β.Δ. Ε.Σ. ...) δικόγραφα «πρόσθετων λόγων», κατά το μέρος που πλήττουν την ... Πράξη του Α΄ Κλιμακίου του Δικαστηρίου.

Απορρίπτει, κατά τα λοιπά, την έφεση.

Διατάσσει την κατάπτωση υπέρ του Δημοσίου του κατατεθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 5 Νοεμβρίου 2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΦΡΑΓΚΟΠΑΝΑΓΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 18 Μαρτίου 2021

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΑΡΛΑ